

ƏBÜLFƏZ ÜLVİ

MÜƏLLİM ÖMRÜ

(Həyat yoldaşımın yaşla əlaqədar işdən ayrılmasına)

Bu gün nisgil gördüm üzündə çox-çox,
Elə bil gözlərin dərin quyuydu.
Gözündən süzülən adicə su yox,
Peşəndən yaranan ömür suyuydu.

Qazancın olubdur hər zaman əhsən,
Müəllim əliylə şər də yox olub.
Sərvətin çoxuna meyl etməmişən,
Şöhrətin maaşdan qat-qat çox olub.

İşdən ayrılmana qəmli baxma, sən.
Sanmıram həyata eşq, həvəs keçir.
O qədər saçına toplanıbdı dən,
Sanki toplamadan, saçə dərs keçir.

Yox-,yox saçlarında o nurdur yanır,
Hikməti duyulur dərhal, baxanda.
O ağ rəng o zaman rəğbət qazanır,
O ağ üzəndən üzüb saçə çıxanda.

Sənə üz tutmayıb zərrə də ləkə,
İdrakın biliyə, elmə him olub.
Bu qədər Rəbb ondan sevilir, bəlkə,
Onun da əvvəli müəllim olub.

Solmur işlədiyən illərin yazı,
Səhrə bax, gör aylar illər nə edir.
Sanki müəllimin əmək stajın,
Onun öz ömrünə əlavə edir.

NİYƏ?

Bu dünya tamamən məni çaşdırır,
Yalan ayaq tutub yüyürür, niyə?
Biri ayaq altda sərvət basdırır,
Biri ayağını sürüyür, niyə?

Qara saç bir vaxtdan sonra qar verir,
Dost verən təbiət, həm də sar verir,
Ağacı əkirsən meyvə, bar verir,
İnsanı əkirsən çürüyür, niyə?

Elə boşalıbdır yeni yüyənlər?
Çoxalib nahaqdan qəlbə dəyənlər,
Ağzın marçıldadı haram yeyənlər,
Halal yeyən ağız öyüyür, niyə?

Canım, ha dərd eylə, canım ha yalvar,
Vedrinin səsində susur qavallar,
Cavab tapmadığım bircə sual var,
Kiçiklər nə yeyir, böyüyür niyə?

Gözə kül üfürmə, ey zalım fələk,
İnsanda şüur var, deyil göbələk,
Güya heç kəs bilmir arxalı köpək,
Aslanın üstünə hürüyür niyə?

QALMIR

İnsan ol, qəlbindən şahlıq keçirmə,
Dünyada şahlıq da heç Şaha qalmır.
Köksündə eşq yaşat, nifrət içirmə,
Eşqin zərrəsi də günaha qalmır.

Başın baş yeri var, şüurun şüur;
Bükülmüş belə də düzəldir qurur,
Hər kəsdə hər əza öz işun görür,
Ürəyin minnəti dalağa qalmır.

Yalnız özün tutar, yalan qarğısa,
Əlacı tapılar daş da ağrısı,
Yaxanın düyməsi haqqa bağlısı,
Heç kəsin əlində bu yaxa qalmır.

Qu kimi yaşadır taleyi Qunu,
Qartala yaraşmaz qarğanın donu,
Bu günə qədər sə ömrünüm sonu,
Neyləsən bir an da sabaha qalmır.

Ülvi, ülvilikdən insan tac alır,
Hər əməl özünün lövbərin salır,
Nə qalır Allahdan insana qalır,
İnsanın heç nəyi Allaha qalmır.

DÜNYANIN

Söhbət yenə düşdü ulu dünyadan,
Dübərdi dağılıb ulu dünyanın.
Dünyanın özü də qan ağlayır, qan,
Qanı siyu yumur, sulu dünyanın.

Görəsən nə vardır axı zatında,
Yalan kəhər çapır, düz çöp atında,
Doğuşdan doğuldum ağa adında,
Aldadıb, etdilər qulu, dünyanın.

Bax "burda ağlamaq tutur Kərəmi",
Zamanə haqqı da edir hərəmi,

Elə iflic günə salır ərəni,
Beləcə çoxalır dulu, dünyanın.

Ey insan, pay qazan, yala can atma,
Ucal Çinar kimi, kola can atma,
Sərvətə can atma, mala can atma,
Qalır bu dünyada malı, dünyanın.

Rəbbə önəm verin, Rəbbə seçimdə.
Tək odır ən güclü silah üçün də,
İncitsək, istəsə bir an içində,
İçini boş qoyar dolu dünyanın.

Ülvi, sanma hər iş xərcə düzəlsin,
Görmüsən nə isə mərcə düzəlsin?
Ay Məmməd bu dünya necə düzəlsin?
Yoxdursa düzəlmək yolu, dünyanın.

GÖRMÜŞƏM

Mən həyata gör gəlmişəm haçandan,
Çox vəlvələ, çox zəlzələ görmüşəm.
Nə tez, nə gec, gözlərimi açandan.
Bu dünyanı elə belə görmüşəm.

Alçaq özün dağ sanıbdır dik üstə,
Daz görmüşəm, dava salıb tük üstə,
Tikan elə tikan qalıb kök üstə,
Göz aldadan gülü tələ görmüşəm.

Su içmişəm, su, köpüyə dəyməyib,
Can dəyibdir, daş təpiyə dəyməyib,
Diriliyim üç qəpiyə dəyməyib,
Diriliyi ölə-ölə görmüşəm.

Qaçıb ülfət bağladığım dostlarım,
Boğazını yağladığım dostlarım,
Dərdlərinə ağladığım dostları,
Dərdlərimə gülə-gülə görmüşəm.

Sökən çoxdur,yox dünyanın tikəni,
Sevməmişəm "bəlkə" adlı ləkəni,
Çox görmüşəm əkiləndə bəlkəni,
Göyərəndə mən "Şənbəllə" görmüşəm.

Namərd qonşu tora atıb sədamı,
Qada verən almayıbdır qadamı,
Təsbeh alıb, Həccə gedən nadanı,
Qayıdanda "Tülkü lələ" görmüşəm.

Çox görmüşəm sonu matəm, nağıl, çox,
Dəyişdirib məni idrak, ağıl çox,
Deməsinlər Ülvi bəyi oğul yox,
Bu vətənə, Xalqa şələ görmüşəm.

PAYIZ

Payız qoymayıbdır bağlarda halət,
Sarı rəng bir deyil, çox izə düşüb.
Elə qaş-qabağın tökü bətiət,
Sanki borc pul alıb, faizə düşüb.

Ömrü uzanıbdır gecənin, nə qəm,
Az qalır bir gecə yüz il görünsün.
Bəlkə də qızıla hərisliyindən,
Yarpaqlar saralır, qızıl görünsün.

Ağaca dırmanmır daha sarmaşiq,
Özü də mat-mətəl qalib özünə,
Elə bil göylərin gözü qamaşır,
Buludu eynək tək taxır gözünə.

Dağların saçına tökülür ağlar,
Elə bil fikirdən çöküb, aşacaq.
Bir də insan kimi deyil ki, onlar,
Yenə yaz gələndə cavanlaşacaq.

Şimşək tez-tez açır səmada şırım,
Tez-tez istifafə edir bu fənddən.
Buluda qışqırır sanki, idırım,
Yağib təmizləsin torpağı dərddən.

Günəş solğun halda baxır gör necə,
Sanki soyğunçular onu soyublar.
Ya da oğurlayıb gecə, gizlicə
Yerinə xəlvəti ayı qoyublar.

Bir işə heyrətli qalmışam, yalnız,
Sevgi xilaf çıxmır yenə, sözüne.
Nə qədər öfkəli olsa da payız,
Toylar bu fəsili seçir özünə.

Bir də ondan deyil el, ona qarşı
Payız ən gözəllər sayına düşüb.
Çünkü vətənimin qələbə marşı,
Elə bu gözəlin payına düşüb.

QORU

Gözəlik rəmzidir qaşın qarası,
Calış bu boyadan üzünü qoru.
Daş dəysə sağalar daşın yarası,
Gözün dəyməsindən gözünü qoru.

Kədərdən dırmanır kirpiyə yaşlar,
Aşlığın itirir, yal olşa aşlar,
Sözəndə dava düşər, savaş da başlar,
Bunlar baş verməmiş sözünü qoru.

Gülərək əkəndə, daş da gül olar,
Həya həya olsa, üzə tül ölar,
Küldən od törəməz, oddan kül olar,
Külə düşməmişdən közünü qoru.

Qoyma kin yaratsın ürəyində yurd,
Qıyma məhəbbətə çöksün boz bulud,
Doyar bir quzuyla dördəyaqlı qurd,
İki ayaqlıdan quzunu qoru.

Ülvi, buz divardan olsa dörd yanın,
Qəlbin saf qan vursa, buzlamaz qanını,
Hava istinəndə, istinər canın,
Adam soyuğundan özünü qoru.

YOX

Aman Allah, balalayır eyiblər,
Bu dünyada əyri çoxdur, rəndə yox.
Qurd dumanlı gün axtarar deyiblər,
Axı indi duman da yox, çən də yox.

Gülən göz yox, yalnız gözü nəm basır,
Bir işə bax, həm ağladır, həm basır,
Daransa da min yol, saçı dən basır,
Bəlkə günah saçılardadır, dəndə yox?

Mizan susur basıldıqca düz, haqqlar,
Bilmir daha nə eyləsin nahaqlar,
Gündə min-min canı alır nifaqlar,
Belə nifaq, axı heç bir dində, yox.

Acımadan dağıdılır şəhər, kənd,
Zaman acı zəhər verir, deyir qənd,
İnsanlarda olan fitnə, feil, fənd,
İblisdə yox, şeytanda yox, cində yox,

Tanrım necə de olmayım mən bezar,
Dərd sinəmdə dükən açıb, qəm bazar,
Niyə məni yaxalayır hər azar,
Bu dünya da məndən başqa bəndə, yox?

KAŞ

Nisgildən dünya da saçını yolur,
Dünyada naqislik qalmayıbdı kaş .
Görən gülün ömrü niyə az olur?
Bir dəfə açdısı, solmayıbdı,kaş.

Haqqa düz baxmasa itər göz nuru,
Bulaq bulaq, oımaz axmasa duru,
Qurbağa məğməsi olan "qur-qur"u,
Zaman qarnımıza salmayıbdı kaş .

Yol vermə hallansın adın yalanda,
Nadürüst iş görsən, sevmiz balan da,
Gözəllik yaradır bulud dolanda,
Gözlər bulud kimi dolmayıbdı kaş .

Soyud də gərəkdir, baxma bəhər yox,
Dərd verən nankora axşam, səhər yox,
Kim, kimə nə versə, alsa zərər yox,
Tanrı verdiyini almayıbdı kaş .

Ülvi, ülvilikdən heç vaxt etmə ar,
Xeyir ümmanında şər çəkməz avar,
Bütün insanların iki üzü var,
İkiüzlülüğü olmayıbdı kaş .

17 noyabrda Naxçıvanda yaşayan şairin
70 yaşı tamam olur. Bu münasibətlə onu
"Ədalət" in oxucuları adından təbrik edir,
can sağlığı, yeni yaradıcılıq uğurları arzu
edirik.